

hedens pantsætninger i form af virksomhedspant og fordringspant, individuelle løsørepantsætninger efter reglen i tinglysningslovens § 47 samt eventuelle pantsætninger af driftsinventar og driftsmateriel efter den særlige regel i lovens § 47 b, stk. 2 (om pant i virksomheder, der drives fra lejede lokaler).

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 2 (de foreslåede §§ 47 c og 47 d). Der henvises endvidere til afsnit 3.2.1.1 nedenfor om tinglysningsmæssige spørgsmål.

3.2.2. Aktiver, der bør kunne omfattes af et virksomhedspant

3.2.2.1. Indledning

Udvalget har nærmere overvejet, hvilke aktivtyper der bør kunne være omfattet af et virksomhedspant.

Som det fremgår af afsnit 3.2.1, har udvalget taget udgangspunkt i, at en stor del af virksomhedernes værdier udgøres af fordringer, varelager og immaterielle aktiver, samtidig med at virksomhederne efter de gældende regler i praksis kan have vanskeligt ved at pantsætte disse aktiverne under ét som et led i driftsfinansiering, jf. afsnit 2.2.2.

3.2.2.2. Fordringer

Det vil efter udvalgets opfattelse kunne forbedre virksomhedernes finansieringsmuligheder, hvis et virksomhedspant kan omfatte kundetilgodehavender. Det skyldes navnlig, at pant i kundetilgodehavender og pant i varelageret i et vist omfang vil kunne supplere hinanden, da et værdifald i pantet i varelageret forårsaget af salg af færdigvarer normalt vil modsvares af, at værdien af pantet i kundetilgodehavender tilsvarende forøges, når færdigvarerne sælges på kredit.

Af en virksomheds samlede beholdning af pengefordringer repræsenterer simple fordringer hidrørende fra salg af varer og tjenesteydelser, dvs. fordringer stiftet ved kreditsalg, normalt den største økonomiske værdi, og disse fordringer har derfor typisk også størst praktisk betydning i relation til de nye pantsætningsregler. Der er efter udvalgets opfattelse ikke noget behov for at lade panteretten omfatte andre typer af fordringer. Panteretten bør desuden begrænses til at vedrøre formueretlige krav. Offentligretlige krav på f.eks. udbetaling af negativt momstilsvaret i forbindelse med virksomhedens omsætning bør dermed ikke medtages.

I det omfang der opstår behov for at pantsætte særlige fordringer, f.eks. betalingsrettigheder i henhold til reglerne om EU-landbrugsstøtte, eller rettigheder i form af CO₂-kvoter, fiskeritilladelser mv., bør det efter udvalgets opfattelse ske særskilt efter de gældende

pantsætningsregler herom. Det skyldes, at de nævnte fordringer og rettigheder har en så særlig karakter og normalt alene har betydning for enkelte virksomhedstyper, at de ikke bør medtages i en generel ordning med virksomhedspant.

Udvalget er derfor af den opfattelse, at et virksomhedspant bør kunne omfatte virksomhedens udestående og fremtidige simple fordringer hidrørende fra salg af varer og tjenesteydelser, dvs. den til enhver tid værende debitorportefølje.

– Forholdet til gældslovens regler

Udvalget bemærker, at den lovforberedende kommission, der udarbejdede et udkast til gældslovslov, fandt, at det ville være »umpraktisk«, hvis det efter gældslovslovens ikrafttræden fortsat ville være muligt at underpantsette fordringer ved tinglysning.

På den baggrund har udvalget overvejet, om indførelse af virksomhedspant, der omfatter fordringer, og fordringspant i praksis vil være til hinder for håndpantsetning af fordringer efter reglerne i gældslovsloven. Det er udvalgets opfattelse, at indførelse af virksomhedspant og fordringspant ikke bør forringe mulighederne for at anvende gældslovslovens regler ved pantsætning af simple fordringer. Det skyldes, at disse regler giver mulighed for etablere fakturabelåningsarrangementer med en meget høj belåningsværdi. Dertil kommer, at gældslovslovens regler er meget velfungerende i praksis.

Udvalget har på den baggrund overvejet, om muligheden for sideordnet anvendelse af virksomhedspant og gældslovslovens regler vil give anledning til væsentlige praktiske problemer, og har fundet, at det ikke er tilfældet.

En virksomhed vil efter udvalgets opfattelse kunne anvende begge pantsætningsordninger med respekt af forudgående rettigheder. Tidspunktet for sikringsaktens foretagelse vil efter grundlæggende ejendomsretlige principper være afgørende for prioritetsstillingen mellem et virksomhedspant i fordringer og en pantsætning efter gældslovslovens regler.

– Behov for særlige regler om skyldnerens betaling til pantsætteren med frigørende virkning?

Udvalget har overvejet, om en ordning med virksomhedspant, der omfatter fordringer, og fordringspant skaber behov for ændringer af gældende ret om betaling med frigørende virkning.

Efter udvalgets opfattelse bør et virksomhedspant eller fordringspant ikke være til hinder for, at pantsætteren opbevarer de løbende indbetalinger på de pantsatte fordringer. Pantsætteren vil således som ud-